

kommer mig ikke at være fuldt ud betryggende for vore Ryskfiskere, Baadfiskerne. Det ærede Medlem sagde nemlig, at vel indeholder Konventionen de og de Bestemmelser, som de svenske og danske opfyldte, men der er ikke nogen gensidig Kontrol, altsaa ville Svenskerne ikke kontrollere, om vore Baade indeholde anordningsmæssige Fiske, lige saa lidt som vi ville kontrollere de svenske. Men naar man slutter en Konvention, maa jeg dog gaa ud fra, at den skal overholdes, saa enten det bliver os selv eller de svenske Autoriteter, som skulle kontrollere Fangsten, antager jeg, at vi ere nødte til at undertæste os Overenskomstens Bestemmelser. Hvis nu det er Tilfældet, at paa Søterritoriet inden for $\frac{3}{4}$ Mils Afstand fra Kysten findes der ikke den Fiske, som Fiskerne i de aabne Baade ville fiske — den findes kun uden for Søterritoriet —, og at, naar de komme uden for Søterritoriet, maa de ikke have Fiske af den Størrelse, som vor Fiskerilovgivning tillader dem at have, ser det unægtelig noget mærkeligt ud. Naar der fiskes fra Dæksbaad i Kattegat, kan vedkommende Baads Mandskab tage Nettet op paa Dækket, klare Fisken og smide over Bord, hvad der er under Maalet efter Konventionen, men i de aabne Baade kunne de ikke hale Nettet ind med Fiskene for i selve de smaa aabne Baade at sortere dem, de maa vente, til de komme i Land, hvortil vor Fiskerilovgivning, som den nu er vedtagen hjemler dem Ret; naar de saa komme i Land, tage de de Fiske, som efter vor Lovgivning ere Undermaalsfiske, fra og kaste dem i Vandet, men paa det Stykke Land, som strækker sig fra Fiskepladsen til Territoriet, ere de, hvad enten Svenskerne maa undersøge dem eller ikke, hvis Konventionen vedtages, forpligtede til at smide Undermaalsfiskene over Bord, ellers blive de straffede, og det med meget betydelig Straffe for disse Smaafolk. Hvis de i det hele taget maa fiske, kunne de ikke undgaa i deres Baade at faa Fiske af forfælselig Størrelse, og saafremt de ere for smaa efter Konventionen, kunne de ikke smide dem ud, da det er umuligt paa det aabne Hav i en lille Baad at fiske Fiskene ud af Nettet og maale deres Vægt. Jeg ser saaledes ikke andet, end at hele dette Ryskfiskeri bliver ødelagt. Nu siges der ganske vist — jeg ved ikke, om det var den ærede sidste Taler, der hentydede til det, men man læser det i hvert Fald i Bladene — at der skal lægges an paa Storfiskeri. Baade i Kattegat og i Dresund skulle vi have Storfiskeri, vi skulle have Storfiskeri oppe under Island, fort sagde alle Steder. Det vil sige, at Kapitalen har

udsøgt sig Havet til at anvende sine Kræfter paa. Det er for saa vidt meget heldigt, som det kan bringe store Indtægter til vort Land. Det er altsaa udmærket, men om man skaber aldrig saa meget Storfiskeri, kan man dog ikke komme ud over, at der langs vore Kyster blive gamle Folk og Børn tilbage, og disse gamle Folk og Børn ville i al Evighed blive ved at drive det Fiskeri, som man har drevet fra Arilds Tid, nemlig at gaa ud med aabne Baade og derved søge at skaffe sig Midler til Livets Ophold. Det maa derfor tages Hensyn til. Der maa ikke alene træffes Sikkerhedsforanstaltninger for dem, men der maa ogsaa tages Hensyn til, at de saa Lov til at drive deres Erhverv. Jeg kan nu ikke indse andet, end at man ved den paagældende Bestemmelse i Fiskerikonventionen hindrer Fiskerne i Kattegat fra at fiske i aabne Baad, og derfor er jeg mest tilbøjelig til at stemme for Mindretallets Forslag, medmindre den højtærede Minister vil sige os, at det kan opfattes saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Tilsted udtalte, at netop paa Grund af, at Kontrolbestemmelserne overlades til hvert Lands egne Autoriteter, kan man mildne Forholdet og overse de strenge Bestemmelser, som ere fastsatte i Konventionen, saa at man fritrækker Ryskfiskerne. Man kan ikke fritrække Ryskfiskerne, naar det faktisk er Tilfældet, at de ikke kunne fiske paa det Territorium, hvor de have Ret til at fiske, thi der er ingen Fiske, og fiske de uden for det Territorium, blive de straffede, og saa kan jeg ikke se andet, end at vi ere absolut nødte til at stemme for Mindretallets Forslag.

Landbrugsministeren (Sehested):

Til de af Udvalget under Nr. 1 og 3 stillede Endringsforslag har jeg intet at bemærke. Med Hensyn til Mindretallets Endringsforslag under Nr. 2, som gaar ud paa en forandret Affattelse af Konventionens Art. VIII, skal jeg udtale, at dette Endringsforslag involverer en saa væsentlig Forandring af Konventionens Bestemmelser, at hvis den danske Rigsdag vedtager, at Regeringen ikke kan tillade Konventionen, medmindre denne Endring foretages i den, vil det være ensbetydende med, at Rigsdagen forkaster den mellem Danmark og Sverige afsluttede Overenskomst. Jeg vil altsaa ikke paa nogen Maade kunne anbefale Tinget at vedtage dette Endringsforslag. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Kr. Jensen) udvillede de Mlemper, som for Ryskfiskerne vilde være forbundne med Vedtagelsen af Konventionen i den foreliggende Skikkelse. Det er nu en Selvfølge, som ingen kan bestride, at